

Josep Bastons i Fàbrega (Palafrugell 27-6-1927) és, indiscutiblement, l'autor més destacat i prolífic del cant de taverna actual. Inlluït per l'ambient musical palafrugellenc de l'època i amb antecedents familiars en el cant coral, ben aviat estudia solfeig amb el mestre Frederic Sirés i participa en festivals i concursos de ràdio. Tot i que va començar d'una manera més seriosa amb els grups de música melòdica *Armonías de Juventud* i *Hula*, en poc temps es converteix en el vocalista ocasional de les orquestres locals *Primavera* i *La Principal de Palafrugell*, posteriorment de la *Internacional Maravella*, fundador de l'Orquestra *Costa Brava*, on també tocava la bateria, als anys 50, i cantant de formacions franceses com *Maurice Rigola* i *Lou Torrent*, als 60.

Convidat a participar en la Cantada de Calella de 1974 funda el grup Peix Fregit amb Manel Iglesias i la Maria Cervera. L'èxit del grup que amb diversos canvis de components dirigeix durant trenta-tres anys i la necessitat d'ampliar el repertori l'engresca, musicant un poema de Mn. Cinto Verdaguer, a compondre una primera havanera *Lluny de ma pàtria* -1976-, i un any després, *Mariner de terra endins*, *Records* i *El pensament*, amb lletres de Narcisa Oliver.

L'actuació a Calella i la bona acceptació de les primeres composicions el decanten definitivament cap el món del cant de taverna. De les hores ençà un reguitzell de bones cançons amb lletristes i amics com Jaume Pol Girbal, Anna Brunet, Josep Martí "Bepes", Miquel Guiu, Josep Miquel Servià, Clara Sànchez-Castro i, sobretot, Carles Casanovas i Tòfol Mus, compositors amb qui segurament ha aconseguit la millor entesa i els grans èxits.

L'enregistrament que tenen a les mans evidencia la capacitat i qualitat d'en Josep bastons que des del *Mariner de terra endins*, la segona composició i de ben segur la més cantada, fins, curiosament, una de les darreres, *Pastor de mar enllà*, han passat, aviat és dit, 40 anys i més de 100 cançons. Es feia del tot necessari, doncs, aquesta producció "diferent" amb 16 dels seus temes més coneguts cantants amb estils molt diversos i la cançó d'homenatge que els bons amics Carles Casanovas i Antoni Mas li dediquen amb l'encertat títol "*L'home de la guitarra*". Això si, entre uns i altres -intèrprets i arranjadors- ho han capgirat una mica. Hi trobaran havaneres, balades i boleros, però també temes a ritme de tango, rumba i fins i tot swing amb un cert atreviment. És la prova més clara de les possibilitats musicals d'aquestes cançons però

també de l'estimació d'uns intèrprets que les han fet seves dirigits per l'Antoni Mas, responsable del, segurament, projecte més interessant i absorbent de la seva llarga trajectòria musical.

Amb 90 anys, acabats de fer, i com sempre discret i una mica murri, és molt probable que en Josep hagi fet un gran somriure de satisfacció escoltant aquest nou enregistrament fresc i "modern". No es pot descartar que tot seguit i agafant *la guitarra* hagi posat els primers acords i la melodia d'una nova cançó que, ves per on, potser serà, també, l'inici d'un nou compacte. Quina sort!

Francesc Sànchez Carcassés